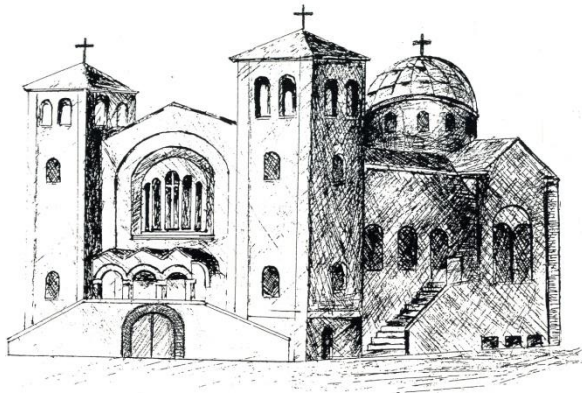

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, August 30, 2020
12th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 30 Αυγούστου, 2020

ΙΒ' Ματθαίου

Αλεξάνδρου, Ιωάννου, Παύλου Πατρ. Κ/Πόλεως

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Δευτέρα, 31 Αυγούστου, 2020

Κατάθεσις Ζώνης Θεοτόκου

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Τρίτη, 1^η Σεπτεμβρίου, 2020

Αρχή της Ινδίκτου – Συμεών ο Στυλίτης

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 6 Σεπτεμβρίου, 2020

ΙΓ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, August 30, 2020

12th Sunday of Matthew

**Alexander, John & Paul, New Patriarchs of
Constantinople**

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Monday, August 31, 2020

Honorable Sash of Theotokos

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, September 1st, 2020

**Beginning of the Ecclesiastical Year
Simeon the Stylite**

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Sunday, September 6, 2020

13th Sunday of Matthew

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode 3.

Psalm 46.6,1

Sing praises to our God, sing praises.

Verse: Clap your hands, all you nations.

The reading is from

St. Paul's First Letter to the Corinthians 15:1-11

Brethren, I would remind you in what terms I preached to you the gospel, which you received, in which you stand, by which you are saved, if you hold it fast -- unless you believed in vain. For I delivered to you as of first importance what I also received, that Christ died for our sins in accordance with the scriptures, that he was buried, that he was raised on the third day in accordance with the scriptures, and that he appeared to Cephas, then to the twelve. Then he appeared to more than five hundred brethren at one time, most of whom are still alive, though some have fallen asleep. Then he appeared to James, then to all the apostles. Last of all, as to one untimely born, he appeared also to me. For I am the least of the apostles, unfit to be called an apostle, because I persecuted the church of God. But by the grace of God I am what I am, and his grace toward me was not in vain. On the contrary, I worked harder than any of them, though it was not I, but the grace of God which is with me. Whether then it was I or they, so we preach and so you believed.

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

ΨΑΛΜΟΙ 46.6,1

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κορινθίους α' 15:1-11 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σῶζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων, ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη καμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. Χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγώ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

The Gospel According to Matthew 19:16-26

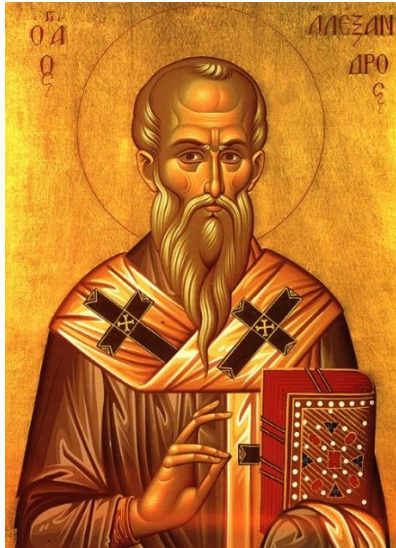
At that time, a young man came up to Jesus, kneeling and saying, "Good Teacher, what good deed must I do, to have eternal life?" And he said to him, "Why do you call me good? One there is who is good. If you would enter life, keep the commandments." He said to him, "Which?" And Jesus said, "You shall not kill, You shall not commit adultery, You shall not steal, You shall not bear false witness, Honor your father and mother, and You shall love your neighbor as yourself." The young man said to him, "All these I have observed; what do I still lack?" Jesus said to him, "If you would be perfect, go, sell what you possess and give to the poor, and you will have treasure in heaven; and come, follow me." When the young man heard this he went away sorrowful; for he had great possessions.

And Jesus said to his disciples, "Truly, I say to you, it will be hard for a rich man to enter the kingdom of heaven. Again I tell you, it is easier for a camel to go through the eye of a needle than for a rich man to enter the kingdom of God." When the disciples heard this they were greatly astonished, saying, "Who then can be saved?" But Jesus looked at them and said to them, "With men this is impossible, but with God all things are possible."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 19:16-26 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ· ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ἐυκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

Saint Alexander, Patriarch of Constantinople

Saints Alexander, John and Paul, Patriarchs of Constantinople, lived at different times, but each of them happened to clash with the activities of heretics who sought to distort the teachings of the Church. Saint Alexander (325-340) was a vicar bishop during the time of Saint Metrophanes (June 4), the first Patriarch of Constantinople. Because of the patriarch's extreme age, Alexander substituted for him at the First Ecumenical Synod at Nicea (325). Upon his death, Saint Metrophanes left instructions in his will to elect his vicar to the throne of Constantinople. During these times His Holiness Patriarch Alexander had to contend with the Arians and with pagans. Once, in a dispute with a pagan philosopher the saint said to him, "In the Name of our Lord Jesus Christ I command you to be quiet!" and the pagan

suddenly became mute. When he gestured with signs to acknowledge his errors and affirm the correctness of the Christian teaching, then his speech returned to him and he believed in Christ together with many other pagan philosophers. The faithful rejoiced at this, glorifying God Who had given such power to His saint. The heretic Arius was punished through the prayer of Saint Alexander. Arius had apparently agreed to enter into communion with the Orthodox. When the Emperor asked him if he believed as the Fathers of Nicea taught, he placed his hand upon his breast (where he had cunningly concealed beneath his clothes a document with his own false creed written upon it) and said, "This is what I believe!" Saint Constantine (May 21), unaware of the deceitful wickedness of Arius, set a day for receiving him into the Church. All night long Saint Alexander prayed, imploring the Lord not to permit this heretic to be received into communion with the Church. In the morning, Arius set out triumphantly for the church, surrounded by imperial counselors and soldiers, but divine judgment overtook him. Stopping to take care of a physical necessity, his bowels burst forth and he perished in his own blood and filth, as did Judas (Acts 1:18). His Holiness Patriarch Alexander, having toiled much, died in the year 340 at the age of 98. Saint Gregory the Theologian (January 25) mentioned him afterwards in an encomium to the people of Constantinople. The Service to Saint Alexander was printed in Venice in 1771. According to some ancient manuscripts, Saint Alexander ought to be commemorated on June 2. Today he is remembered together with the holy Patriarchs John the Faster (September 2) and Paul the New (eighth century).

ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ:

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Πολλοί άγιοι ιεράρχες λάμπρυναν με την προσωπικότητά τους και το έργο τους την πρωτόθρονη Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως στη δυσχιλιόχρονη ιστορική της πορεία. Ένας από αυτούς είναι και ο άγιος Αλέξανδρος, ο οποίος έβαλε τη δική του σφραγίδα στην Εκκλησία του Χριστού σε μια εποχή κρίσιμη για εκείνη.

Γεννήθηκε στην αγιοτόκο Μ. Ασία περί το 239 από γονείς ευσεβείς, οι οποίοι τον ανάθρεψαν χριστιανικά, σε μια εποχή που θεωρούνταν ασυγχώρητο έγκλημα να είναι κανείς Χριστιανός, διότι η θνήσκουσα ειδωλολατρία, δια της ρωμαϊκής εξουσίας καταδίωκε με ιδιαίτερη μανία την Εκκλησία και τους Χριστιανούς, με στόχο να τους εξαφανίσει από προσώπου γης. Ο ίδιος, νεαρό παιδί, δοκίμασε τους σκληρούς διωγμούς του θρησκομανή αυτοκράτορα Δέκιου (249-251) και στη συνέχεια τους διωγμούς του Βαλεριανού (257-260), τους πιο φοβερούς από όλους, του δαιμονικού Διοκλητιανού (303-305) και τέλος του Γαλερίου και Μαξιμιανού (305-313). Είχε ασκηθεί να κρύβει διωκόμενους Χριστιανούς και να περιθάλπει ταλαιπωρημένους και πληγωμένους Μάρτυρες. Όλη αυτή η τραγική κατάσταση είχε δαμάσει τον νεαρό Αλέξανδρο και είχε σμιλέψει την ψυχή του, ώστε να αφιερώσει τη ζωή του στο Χριστό και την υπηρεσία της Εκκλησίας.

Ο Αλέξανδρος βρέθηκε στην Κωνσταντινούπολη να υπηρετεί τον γέρο και άρρωστο αρχιεπίσκοπο Μητροφάνη, ο οποίος τον χειροτόνησε διάκονο και στη συνέχεια πρεσβύτερο. Λόγω του εκκλησιαστικού του ζήλου και του αδαμάντινου χαρακτήρα του κατέστη ο στενότερος συνεργάτης του αρχιεπισκόπου της Κωνσταντινουπόλεως, η οποία τότε ονομαζόταν Βυζάντιο και δεν είχε αποκτήσει ακόμη την αίγλη, μετά

την επιλογή του Μ. Κωνσταντίνου να γίνει η νέα πρωτεύουσα του απέραντου ρωμαϊκού κράτους. Όλες τις δύσκολες αποστολές και τα μεγάλα θέματα τα ανέθετε στον πρεσβύτερο Αλέξανδρο. Παράλληλα ο Αλέξανδρος διακρίνονταν για την ευσέβειά του, για την ασκητική ζωή του και ο ζήλος του για την διατήρηση ανόθευτης της σώζουσας διδασκαλίας της Εκκλησίας. Το μεγάλο βάρος το έριξε στην αντίκρουση των αιρέσεων, οι οποίες την εποχή εκείνη βρισκόταν σε έξαρση. Εκφωνούσε πύρινους λόγους κατά των κακοδόξων αιρετικών. Με τα επιχειρήματά του τους κατατρόπωνε και μετέστρεφε στην Ορθοδοξία πλήθος πλανεμένων ανθρώπων.

Όταν ο πρεσβύτερος Αλέξανδρος ήταν 63 ετών και αρκετά ώριμος πνευματικά, έκανε την εμφάνισή της η φοβερή αίρεση του αρειανισμού. Αιρεσιάρχης ο πρεσβύτερος της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας Άρειος δίδασκε δόγματα βλάσφημα, τα οποία ανέτρεπαν ολόκληρο το θεολογικό οικοδόμημα της αρχαίας Εκκλησίας, με κυριότερη κακοδοξία, την άρνηση της θεότητας του ένσαρκου Λόγου του Θεού, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. η αίρεση του αρειανισμού, απειλούσε την γνησιότητά της και αυτή ακόμη την ύπαρξή της Εκκλησίας. Για την αντιμετώπισή της συγκλήθηκε η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος το 325 από τον πρώτο, μετέπειτα Χριστιανό, αυτοκράτορα Μ. Κωνσταντίνο, στη Νίκαια της Βιθυνίας.

Ο υπέργηρος και ασθενής Μητροφάνης έστειλε ως αντιπρόσωπό του στη Σύνοδο τον πρεσβύτερο Αλέξανδρο, ο οποίος αγωνίστηκε με σθένος κατά του αρειανισμού και υπέρ της Ορθοδοξίας. Συντάχτηκε με τους Ορθοδόξους Πατέρες (Αθανάσιο, Σπυρίδωνα, Νικόλαο, κ.α.) κατατροπώνοντας το φοβερό αιρεσιάρχη Άρειο. Μετά το πέρας της

αγίας Συνόδου και τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας, ο Αλέξανδρος έσπευσε στην Κωνσταντινούπολη να αναγγείλει το πανευφρόσυνο γεγονός στον Μητροφάνη, ο οποίος τον περίμενε με αγωνία και αδιάκοπα προσευχόμενος. Τον υποδέχτηκε με δάκρυα χαράς και του ανέθεσε μεγάλη αποστολή σε διάφορες τοπικές Εκκλησίες, να μεταφέρει το χαρμόσυνο άγγελμα του θριάμβου της ορθοδόξου πίστεως. Αν και ήταν και ο ίδιος πια ηλικιωμένος (84 χρονών) περιόδευσε σε όλη την Ελλάδα, την Ιλλυρία (Αλβανία) και τη Σερβία και άλλες βαλκανικές χώρες, κάνοντας γνωστό το «Σύμβολο της Πίστεως», που είχε συντάξει η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος. Εν τω μεταξύ ο αρχιεπίσκοπος Μητροφάνης βρισκόταν σε ηλικία 117 ετών, αρρώστησε βαριά και τον Ιούνιο του 325 κοιμήθηκε εν Κυρίω. Λίγο πριν είχε ζητήσει να τον διαδεχθεί στο θρόνο του ο πρεσβύτερος Αλέξανδρος, τον οποίο γνώριζε καλά και τον θεωρούσε άξιο διάδοχό του, στην επισκοπή του, η οποία είχε αναχθεί πια σε πρωτόθρονη Εκκλησία, λόγω ότι είχε γίνει η νέα πρωτεύουσα του ρωμαϊκού κράτους και είχε μετονομαστεί σε Νέα Ρώμη και Κωνσταντινούπολη, από το όνομα του κτήτορά της Μ. Κωνσταντίνου. Μάλιστα ο Μητροφάνης ζήτησε και τη γνώμη του Κωνσταντίνου για την επιλογή του Αλεξάνδρου, ο οποίος συμφώνησε μαζί του.

Ο Αλέξανδρος δέχτηκε με ταπείνωση, θεωρώντας το υψηλό του αξίωμα ως μια ακόμα διακονία στην Εκκλησία. Η λαμπρότητα της εξουσίας δεν τον άγγιξε, παραμένοντας ο ίδιος απλός ποιμένας της Εκκλησίας, διδάσκοντας, καταπολεμώντας τις πλάνες και ασκώντας την φιλανθρωπία. Υπηρέτησε την Εκκλησία, ως αρχιεπίσκοπος της Βασιλεύουσας, για δεκαπέντε χρόνια. Το 337, σε ηλικία 98 ετών,

παρέδωσε την αγία του ψυχή στον Κύριο, τον Οποίο αγάπησε με όλη τη δύναμη της ψυχής του και υπηρέτησε με όλες του τις δυνάμεις ολόκληρη τη ζωή του. Η Εκκλησία, εκτιμώντας την αγία ζωή του και τις ανεκτίμητες υπηρεσίες του προς αυτήν, τον ανακήρυξε άγιο. Η μνήμη του εορτάζεται στις 30 Αυγούστου, την ημέρα της οσιακής κοίμησής του.

Ο άγιος Αλέξανδρος αποτελεί πρότυπο επισκόπου και ποιμένα της Εκκλησίας μας. Παρέδωσε στο Θεό τον εαυτό του και ολόκληρη τη ζωή του, για να γίνει πιστός διάκονος του λαού του Θεού και συνειδητός εργάτης του Ευαγγελίου και της αλήθειας, η οποία είναι συνώνυμη με τη σωτηρία. Αγωνίστηκε κατά των αιρέσεων με συνέπεια, διότι θεωρούσε την πλάνη και την κακοδοξία ως ολέθριο δρόμο εξόδου από την Εκκλησία και αιτία απώλειας της σωτηρίας. Ο άγιος Αλέξανδρος, όπως και οι άλλοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, δείχνουν το δρόμο που πρέπει να ακολουθούν και οι σημερινοί κληρικοί.

Κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου

Το 395 ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Αρκάδιος μετέφερε από τα Ιεροσόλυμα στην Κωνσταντινούπολη τη ζώνη της Θεοτόκου, ένα από τα λιγοστά κειμήλια του επιγείου βίου της Παναγίας, κατασκευασμένη από τρίχες καμήλας. Την τοποθέτησε σε μία χρυσή θήκη, που ονομάστηκε Αγία Σωρός, και την εναπόθεσε στο ναό της Θεοτόκου στη συνοικία Χαλκοπρωτεία της Κωνσταντινούπολης.

Ο αυτοκράτορας Λέων ΣΤ' ο Σοφός άνοιξε την Αγία Σωρό έπειτα από 410 χρόνια, για να επικαλεσθεί τη θεία χάρη της, επειδή η σύζυγός του Ζωή διακατεχόταν από έναν δαίμονα. Αφού, λοιπόν, την προσκύνησαν, ο πατριάρχης άπλωσε την τίμια Ζώνη πάνω στην πάσχουσα αυτοκράτειρα, η οποία ελευθερώθηκε αμέσως

από το δαιμόνιο. Το γεγονός τιμάται από την Ορθόδοξη Εκκλησία στις 31 Αυγούστου, την τελευταία ημέρα του εκκλησιαστικού έτους.

Τμήμα της Τιμίας Ζώνης βρίσκεται στη Μονή Βατοπεδίου του Αγίου Όρους, δωρεά του Σέρβου ηγεμόνα Λάζαρου (1371-1389). Ναός αφιερωμένος στην Τίμια Ζώνη υπάρχει στην Αθήνα (Πατήσια).

Η Ιστορία της Αγίας Ζώνης

Στις 31 Αυγούστου γιορτάζουμε την Κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου. Αποτελεί το μοναδικό ιερό κειμήλιο που σχετίζεται με τον επίγειο βίο της Θεοτόκου και διασώζεται μέχρι σήμερα στην Ιερὰ Μονή του Βατοπαιδίου στο Άγιο Όρος, στο Περιβόλι της Παναγίας. Η ίδια ή Θεοτόκος την ύφανε από τρίχες καμήλας. Οι πληροφορίες για τον επίγειο βίο της Θεοτόκου είναι λιγοστές και προέρχονται από την Καινή Διαθήκη και από την παράδοση που διασώθηκε από τους αποστολικούς ακόμη χρόνους.

Η Θεοτόκος μέχρι την Κοίμησή της παρέμεινε στα Ιεροσόλυμα και ήταν μέλος της πρώτης Εκκλησίας. Τη φροντίδα της είχε αναλάβει ο αγαπημένος μαθητής του Κυρίου, ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Οι τελευταίες στιγμές της επίγειας ζωής της είναι θαυμαστές και συγκινητικές. Κοντά της βρέθηκαν οι Απόστολοι

οι οποίοι έφτασαν από τα πέρατα της οικουμένης στα Ιεροσόλυμα με τρόπο θαυμαστό, «ἐπὶ νεφελῶν».

Και τότε, ο ίδιος ὁ Κύριος εμφανίστηκε θριαμβευτικά «ἐπὶ νεφελῶν», με τη συνοδεία πλήθους αγγέλων. Η Θεοτόκος προσευχήθηκε στον Υιο της, παρηγόρησε τους Αποστόλους και υποσχέθηκε ὅτι θὰ εἶναι πάντα κοντὰ στην Ἐκκλησία για να μεσιτεύει στον Υιο της και παρέδωσε την πανάμωμη ψυχή της στον Κύριο.

Οι Απόστολοι εναπόθεσαν την Αγία Σορὸ της Θεοτόκου σε «καινὸν μνημεῖον» στὴ Γεθσημανή. Εκεί η Αγία Ελένη αργότερα ἔκτισε το ναὸ της Κοιμήσεως. Τρεις μέρες μετὰ την κοίμηση κατέβηκε ο Κύριος με τη συνοδεία των Αρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πλήθους αγγέλων. Ο Αρχάγγελος Μιχαὴλ με εντολή του Κυρίου παρέλαβε την Αγία Σορὸ της Θεοτόκου και ὅλοι μαζί ανήλθαν στους ουρανοὺς. Η θαυμαστὴ Μετάσταση της Θεομήτορος εἶχε συντελεστεί. Το ιερὸ Σῶμα της ἐνώθηκε πάλι με την ἀγνή ψυχή της.

Ο Απόστολος Θωμάς ἦταν ο μόνος ἀπὸ τους Αποστόλους που εἶδε τη θαυμαστὴ Μετάσταση της Θεοτόκου. Δεν εἶχε μπορέσει νὰ παρευρεθεῖ στην κηδεῖα της ευρισκόμενος στις Ἰνδίες. Εκεί, μετὰ ἀπὸ τρεις ἡμέρες, και ἐνῶ τελούσε τη Θεία Λειτουργία, βρέθηκε στη Γεθσημανή με θαυμαστὸ τρόπο και εἶδε ὅλα ὅσα συνέβησαν.

Τότε παρακάλεσε την Παναγία να του δώσει για εὐλογία τη Ζώνη της. Και ἐκείνη, καθὼς ἀνέβαινε στους ουρανοὺς, του ἔριξε τὸ ἱερὸ κειμήλιο «πρὸς δόξαν ἀκήρατον, ἀνερχομένη Ἀγνή, χειρὶ σου δεδώρησαι τῷ ἀποστόλῳ Θωμᾷ τὴν πάνσεπτον Ζώνην σου» ψάλλουμε στο ἀπολυτίκιο της εορτῆς της Καταθέσεως της Τιμίας Ζώνης.

Ο Απόστολος Θωμάς στη συνέχεια πληροφόρησε και τους υπόλοιπους Αποστόλους για τα θαυμαστὰ αὐτὰ γεγονότα και τους ἔδειξε την Αγία Ζώνη της Παναγίας. Εκείνοι δοξολόγησαν τον Θεὸ και του ζήτησαν να τους εὐλογήσει, καθὼς ἦταν ο μόνος που ἀξιώθηκε νὰ δει την ἐνδοξη Μετάσταση της Θεοτόκου.

Τη διαφύλαξη της Αγίας Ζώνης ἀνέλαβαν δύο φτωχὲς και ευσεβεῖς γυναῖκες στα Ιεροσόλυμα, οι οποίες φρόντιζαν τη Θεοτόκο. Παρέλαβαν με εὐλάβεια το ιερὸ κειμήλιο και ἀπὸ τότε το ἔργο της διαφύλαξής του συνέχιζε ἀπὸ γενιὰ σε γενιὰ μία εὐλαβὴς παρθένος καταγομένη ἀπὸ την οἰκογένεια αὐτή.

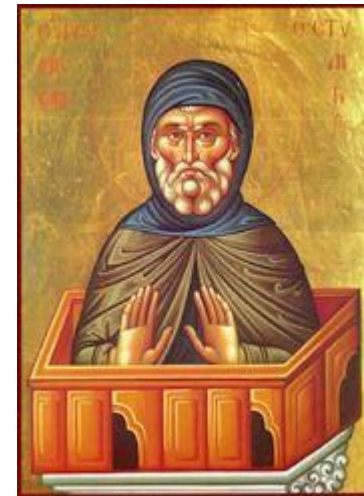
The Placing of the Venerable Belt of the Most Holy Theotokos in a church of Constantinople's Chalcoprateia district took place during the reign of the emperor Theodosius the Younger. Before this the holy relic, entrusted to the Apostle Thomas by the Mother of God Herself, was kept by pious Christians at Jerusalem after Her Dormition. During the reign of Emperor Leo the Wise (886-

911), his wife Zoe was afflicted with an unclean spirit, and he prayed that God would heal her.

The empress had a vision that she would be healed of her infirmity if the Belt of the Mother of God were placed upon her. The emperor then asked the Patriarch to open the coffer. The Patriarch removed the seal and opened the coffer in which the relic was kept, and the Belt of the Mother of God appeared completely whole and undamaged by time. The Patriarch placed the Belt on the sick empress, and immediately she was freed from her infirmity. They sang hymns of thanksgiving to the Most Holy Theotokos, then they placed the venerable Belt back into the coffer and resealed it.

In commemoration of the miraculous occurrence and the twofold Placing of the venerable Belt, the Feast of the Placing of the Venerable Belt of the Most Holy Theotokos was established. Parts of the holy Belt are in the Vatopedi monastery on Mt. Athos, in Trier monastery, and in Georgia.

Symeon the Stylite

Our venerable and God-bearing Father **Symeon the Stylite** or Simeon, also called "the Great" (c. 390-459) was a [monk](#) living in Syria. [Stylite](#) means one who lives on a pillar (*style* in Greek). He is celebrated by the [Orthodox Church](#) on [September 1](#).

Symeon was born to a shepherd's family in the Cappadocian village of Sisan in Syria. When he was a youth, he was deeply moved after hearing the [Beatitudes](#), and decided to join a [monastery](#). His desire for fasting and asceticism grew quickly.

The [abbot](#) asked him to withdraw from the monastery due to his strict [asceticism](#), fearing that the other brothers would imitate the extreme [fasts](#). Symeon withdrew to live in an empty well in the nearby mountains. The monks searched for him and asked

Symeon to return to the monastery, but he soon left again to continue his asceticism.

Crowds came to him to receive healing and to learn more about the Christian faith, but to avoid them, Symeon went up to a pillar and began to live there in a little cell, still devoted to [prayer](#) and fasting. He sat or stood in prayer for many weeks at a time, but he was hardly cut off from the world.

He wrote letters and even received visitors via a ladder. Many threatened and ridiculed him, but far more were inspired by his constant fasting and prayer. Those who were attentive to his teachings include the Emperor Theodosius II of Rome and his wife, Empress Aelia Eudocia, as well as the Righteous [Genevieve of Paris](#). His letter to the Emperor Leo of Constantinople in favor of the [Council of Chalcedon](#) was highly respected. Many people came to listen to him and even to be [baptized](#):

"[Theodoret](#) says that he became so famous in Rome that the Nomadic Arabs by the thousands believed in [Christ](#) and were baptized because of him; the King of Persia sent envoys to inquire into his way of life, and the Queen asked to be sent oil that he had blessed. He also was a great defender of sound doctrine, and confirmed the Orthodoxy of the Holy Council of [Chalcedon](#) for many who had been beguiled by the teachings of

the [Monophysites](#), including the Empress Eudocia, widow of Theodosius the Younger. After a life of unheard-of achievements and struggles, he reposed in peace at the age of sixty-nine, in the year 459." (1)

His body was taken down three days after his death, and his [relics](#) were sent to Antioch.

Ο Όσιος Συμεών, η μνήμη του οποίου τιμάται 1η Σεπτεμβρίου, έζησε στα μέσα του 5ου αιώνα μ.Χ., επί αυτοκράτορας Λέοντος του Μεγάλου και Πατριάρχου Αντιοχείας Μαρτυρίου.

Ο Συμεών γεννήθηκε στο χωριό Σισάν της Κιλικίας το 389 μ.Χ., από γονείς βοσκούς. Βοσκός ήταν και αυτός στα νεανικά του χρόνια. Από μικρός ήταν αφοσιωμένος με όλη του την ψυχή στα θεία. Τόσο θερμές ήταν οι προσευχές του προς το Θεό, ώστε πολλές φορές λουζόταν από δάκρυα. Κάποια μέρα, του έκαναν μεγάλη εντύπωση τα λόγια του Χριστού, «μακάριοι οί πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται» (Ματθαίου, ε' 4,8). Δηλαδή, μακάριοι είναι εκείνοι που πενθούν για τις αμαρτίες τους και για το κακό που επικρατεί στον κόσμο, διότι αυτοί θα παρηγορηθούν από το Θεό. Μακάριοι, επίσης, είναι εκείνοι που έχουν την καρδιά τους καθαρή από κάθε μολυσμό αμαρτίας, διότι αυτοί θα δουν το Θεό.

Ποθώντας, λοιπόν, και ο Συμεών να κάνει τέτοια ζωή, πήγε κοντά στον όσιο Ηλιόδωρο, όπου έμεινε 10 χρόνια, και έγινε μοναχός. Επιθυμώντας, όμως, περισσότερη ησυχαστική ζωή, αποσύρθηκε σε ένα κελί στο χωριό Τελανισό, όπου ασκήτεψε τρία χρόνια. Η φήμη της αγίας του ζωής έκανε να συρρέουν πλήθη λάου κοντά του. Αλλά ο Συμεών, αποφεύγοντας την ακατάπαυστη εκείνη κοινωνικότητα και θέλοντας ακόμα περισσότερη ασκητική ζωή, εγκαταστάθηκε επάνω σ' ένα στυλό 36 πήχεων! Με τον ιδιόρρυθμο αυτό τρόπο ασκήτεψε 37 χρόνια. Αλλά και με τη χάρη του Θεού έκανε τελικά τη ζωή που επιθυμούσε και που μακαρίζει ο Κύριος. Κοιμήθηκε το 459 μ.Χ. και κηδεύτηκε από τον πατριάρχη Αντιόχειας Μαρτύριο στη μεγάλη εκκλησία της Αντιόχειας.

Μέρος του ποδός του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Χιλανδαρίου Αγίου Όρους. Μέρος της δεξιάς του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Μουτσιάλης Βεροίας. Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου φυλάσσονται στις Μονές Παντελεήμονος Αγίου Όρους, Τιμίου Προδρόμου Βεροίας και Αγίου Βλασίου Τρικάλων Κορινθίας.

A graphic for a church appeal offering. It features a background image of a religious icon of a man with a halo. Overlaid on this is a text box with a title, a paragraph of text, a section header for donation amounts, and several buttons for selecting donation amounts and a 'Donate' button.

Ascension Church Pandemic Appeal Offering

Thank you for your contribution to Ascension Church during these unprecedented times. Your support is greatly appreciated and will help maintain our Community as it belongs to each of us. All donations are tax-deductible to the extent allowed by law. God bless!

Donation amount

\$50	\$100
\$250	\$500
\$0.00	

Donate

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, August 30, 2020

12th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 30 Αυγούστου, 2020

ΙΒ' Ματθαίου

MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

6 μήνες: Ηλίας Δράμοβ

6 months: Ilias Dramov

1 χρόνος: Ευάγγελος Κωστόπουλος

1 year: Evangelos Kostopoulos

5 χρόνια: Ποτούλα Κωστέα

5 years: Potoula Kosteas